

Projekt »Mejica« na OŠ Breg Ptuj //Dominik Bombek

V mesecu novembru 2003 smo na osnovni šoli Breg na Ptuj izpeljali akcijo zasaditve drevesnih in grmovnih vrst. Zasadili smo jih po posebni zasaditveni shemi v pasu dolžine 20 metrov. Nizka in visoka drevesa smo z obeh strani obdali z grmovnimi vrstami. Drevesa, ki smo jih zasadili, so: maklen, češnja, navadni gaber, jerebika, navadni mokovec, beli javor, navadni glog in pravi kostanj. Od grmovnic smo zasadili rumeni dren, rdeči dren, črni bezeg, navadno kalino, brogovito, navadno lesko, šipek in črni trn.

Tako posajena drevesa in grmovnice tvorijo zeleni pas, ki ga imenujemo mejica. Mejice so bile nekoč sestavi del kulturne krajine Dravskega in Ptujkega polja. Sadil jih je človek, zavedajoč se njihovega pomena. V ekstenzivnem kmetijstvu so imele mejice zelo pomembno vlogo: delovale so kot protiveterna zaščita, zaradi tega je veter s polj odnašal manj plodne zemlje, drevesa in grmovje v mejici so zaradi transpiracije (izhlapevanje vode iz listov) imeli vlogo pri uravnavanju vlage v zemlji in mejice so dajale senco ter ščitile kulturne rastline pred celodnevno sončno pripeko, kar je bilo še posebej ugodno v sušnih obdobjih. Ljudje so z mejicami tudi sonaravno gospodarili, saj so jih morali vsakih nekaj let razredčiti, tako da so dobili tudi potrebni les za kurjavo. Poleg osebnih koristi so ljudje s takšnimi mejicami, ki so po številu rastlinskih in živalskih vrst izjemno pestre, prispevali k večji biodiverziteti pokrajine.

»Živa« mejica nam je lahko v izjemno didaktično pomoč, saj je ob njej moč z otroci dosegati tako številne izobraževalne kot vzgojne cilje. Zato smo se tudi odločili, da jo zasadimo. Pri predmetu naravoslovje je na primer velik podarek na spoznavanju dreves in grmovnic. Učenci se bodo lahko učili in raziskovali kar na šolskem dvorišču na zasajenih drevesih in grmih. Naravo bodo spoznavali neposredno na terenu in ne v učilnicah. Delo učencev bo bolj

ustvarjalno, pestrejšo, plodnejšo in še bolj zanimivo. To bo vplivalo na kakovost njihovega znanja in pripomoglo, da bodo razvili in okrepili pozitivni odnos do narave. Slednje je eden temeljnih ciljev poučevanja biologije.

Učenci in njihovi starši so bili v projektu Mejica tudi že neposredno vključeni, saj so pomagali pri sajenju. Za to se jim prav lepo zahvaljujem. Prav tako tudi drugim učiteljem, ki so pri sajenju velikodušno pomagali. Projekta ne bi mogli izpeljati brez prijazne pomoči gospoda Kekca iz drevesnice Markovci, ki nam je odstopil sadike, gospe Strelec iz trgovine Vepos v Markovcih, ki nam je odstopila opornike, in gospoda Merca iz podjetja Čisto mesto, ki je prispeval kompost. Osebnostno, v imenu šole in prihodnje generacije otrok, ki bodo »rasle« z mejico, se jim najtopleje zahvaljujem. ●

1: Učenci so z največjim veseljem prišli za delo. Zgled, predvsem pa možnost, da človek opravi nekaj koristnega za naravo in zase, sta najučinkovitejša vzgojna vzvoda. foto: Vito Horvat

2: Ko bo mejica zrastle, bodo v njej lahko gnezdele tudi ptice. Črnoglavka in kos bosta najverjetneja njena prva gosta, obilje plodov pa bo mnoge druge privabilo že veliko prej. foto: Vito Horvat

3: Črna trna (*Prunus spinosa*) ne cenijo le ptice. Iz plodov lahko skuhamo izvrstno marmelado. foto: Damijan Denac